

Datum van inontvangstneming : 25/11/2019

Zaak C-762/19**Verzoek om een prejudiciële beslissing****Datum van indiening:**

17 oktober 2019

Verwijzende rechter:

Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģija (regionale rechter Riga, afdeling civiele zaken) (Letland)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

14 oktober 2019

Verzoekster in eerste aanleg en geappelleerde:

SIA „CV-Online Latvia”

Verweerster in eerste aanleg en appellante:

SIA „Melons”

[omissis]

ECLI:LV:RAT:2019:1014.C30638718.8.L

BESLISSING

tot schorsing van de behandeling van de zaak en indiening van een verzoek om een prejudiciële beslissing bij het Hof van Justitie van de Europese Unie

De Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija (regionale rechter Riga, afdeling civiele zaken) [omissis] [samenstelling van de kamer en vertegenwoordigers van de partijen]

heeft op 14 oktober 2019 ter openbare zitting in een civiel geding de door SIA „CV-Online Latvia” tegen SIA „Melons” ingestelde vordering onderzocht tot oplegging van een verbod om in de door verweerster beheerde internetpagina links op te nemen die bij aanklikken toegang geven tot de databank van verzoekster.

Voorgeschiedenis van het geding

Feiten

- [1] Verzoekster in eerste aanleg en geappelleerde, SIA „CV-Online Latvia” (hierna: „verzoekster”), is eigenaar en beheerder van de internetpagina www.cv.lv, waarmee zoekopdrachten kunnen worden uitgevoerd naar vacatures en sollicitaties. In het hoofdgeding wordt niet betwist dat de internetpagina van verzoekster, met inbegrip van de daarin opgenomen vacatures en sollicitaties, dient te worden beschouwd als een databank.

Verweerster in eerste aanleg en appellante, SIA „Melons” (hierna: „verweerster”), is eigenaar en beheerder van de internetpagina www.kurdarbs.lv, een zoekmachine.

De door verweerster beheerde internetpagina vindt websites waarop openbaar toegankelijke informatie over vacatures wordt gepubliceerd en leidt de gebruiker, die vacatures zoekt, via een hyperlink door naar de website waarop de gevonden informatie oorspronkelijk werd gepubliceerd. Door op de hyperlinks te klikken, bevraagt de eindgebruiker dus vanaf de [eerst]genoemde internetpagina de internetpagina van verzoekster, www.cv.lv, en de inhoud daarvan.

In hoger beroep verklaarde de vertegenwoordigster van verzoekster het met de vertegenwoordiger van verweerster eens te zijn dat verweerster geen online transmissie naar de internetpagina van verzoekster uitvoert, maar een andere vorm van transmissie gebruikt.

Volgens de stukken van het hoofdgeding heeft verzoekster op haar internetpagina, www.cv.lv, metatags (microdata van Schema.org) gepubliceerd, die worden getoond in de door de zoekmachines gevonden resultaten.

De metatags in de website van verzoekster verstrekken, in overeenstemming met de microdata-standaarden van Schema.org, de volgende informatie: hyperlink, functie, bedrijf, geografische ligging van de arbeidsplaats en datum. Deze informatie, die zich in de metatags bevindt, wordt getoond in de door de zoekmachine van verweersters website aangeboden resultaten.

- [2] Verzoekster heeft een vordering ingesteld om haar rechten sui generis te beschermen, met het doel de opvraging en het hergebruik van haar databank te voorkomen. Volgens haar vraagt verweerster middels de beschreven activiteiten een substantieel deel van de inhoud van de databank op en verzendt dat naar haar internetpagina. Tevens waarborgt verweerster middels de hyperlinks het hergebruik van de databank.
- [3] De rechterlijke instantie die in eerste aanleg kennis heeft genomen van de zaak, heeft vastgesteld dat inbreuk is gemaakt op een recht sui generis en is tot de conclusie gekomen dat het tonen van een hyperlink in de zoekresultaten wanneer de eindgebruiker de zoekvelden invult en de doorgeleiding naar de internetpagina van verzoekster wanneer hij op die hyperlink klikt, hergebruik van de databank opleveren.

- [4] Verweerster heeft hoger beroep ingesteld tegen het vonnis van de rechterlijke instantie in eerste aanleg, waarbij zij aanvoerde dat de internetpagina die zij beheert geen online transmissie aanbiedt, dat wil zeggen niet „realtime” functioneert. Het invoegen van een hyperlink in een internetpagina betekent niet dat er een direct controlesysteem is, werkt niet „realtime”, en brengt geen transmissie tot stand, zij het online of in enige andere vorm.

Volgens verweerster dient een onderscheid te worden gemaakt tussen de internetpagina en de databank, aangezien verzoekster alle informatie die zij beschikbaar wil maken voor de zoekmachines buiten haar databank heeft geplaatst, namelijk op haar internetpagina, www.cv.lv., zodat de zoekmachines geen toegang hebben tot haar databank.

Verweerster wijst erop dat de microdata-standaarden van Schema.org zijn opgesteld en worden onderhouden door de vier wereldleiders op het gebied van internetzoekmachines (Google, Bing, Yahoo! en Yandex), maar worden gevolgd door vrijwel alle zoekmachines ter wereld, waaronder de hare, die beschikbaar is op de internetpagina www.kurdarbs.lv. Verzoekster heeft, conform deze standaarden, op haar internetpagina www.cv.lv de informatie (metatags) gepubliceerd waarvan zij wenst dat die door de zoekmachines (zoals google.com, bing.com, yahoo.com en, naast andere, kurdarbs.lv) aangeboden wordt in de zoekresultaten. De metatags staan op de internetpagina www.cv.lv, die zich buiten de databank bevindt.

Verweerster is van mening dat de conclusies die zijn getrokken uit de arresten van het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna: „Hof”) in de zaken *The British Horseracing Board Ltd e.a.* (hierna: „zaak C-203/02”) en *Innoweb* (hierna: „zaak C-202/12”), niet relevant zijn voor het onderhavige geding, aangezien de feiten van het hoofdgeding verschillen, hetgeen rechtvaardigt dat de begrippen „opvraging” en „hergebruik” anders worden uitgelegd.

Rechtsgronden

Toepasselijk recht

- [5] [Richtlijn 96/9/EG] van het Europees Parlement en de Raad van 11 maart 1996 betreffende de rechtsbescherming van databanken bepaalt in artikel 7, dat ziet op het voorwerp van de bescherming en is opgenomen in hoofdstuk III, getiteld „Recht sui generis”, dat de lidstaten voorzien in een recht voor de fabrikant van een databank, waarvan de verkrijging, de controle of de presentatie van de inhoud in kwalitatief of kwantitatief opzicht getuigt van een substantiële investering, om de opvraging en/of het hergebruik van het geheel of een in kwalitatief of kwantitatief opzicht substantieel deel van die inhoud te verbieden.

In deze bepaling zijn de begrippen „opvraging” en „hergebruik” als volgt gedefinieerd:

a) onder „opvraging” wordt verstaan het permanent of tijdelijk overbrengen van de inhoud van een databank of een substantieel deel ervan op een andere drager, ongeacht op welke wijze en in welke vorm;

b) onder „hergebruik” wordt verstaan elke vorm van het aan het publiek ter beschikking stellen van de inhoud van een databank of een substantieel deel ervan, door verspreiding van kopieën, verhuur, online transmissie of in een andere vorm. De eerste verkoop in de Gemeenschap van een kopie van een databank door de rechthebbende of met diens toestemming leidt tot uitputting van het recht om controle uit te oefenen op de doorverkoop van die kopie in de Gemeenschap.

[6] Richtlijn 96/9 is op 1 mei 2004 in Lets nationaal recht omgezet middels aanpassing van de Autortiesību likums (wet inzake het auteursrecht).

In artikel 57, leden 1 en 2, van de wet inzake het auteursrecht is bepaald dat als de maker van een databank, waarvan de verkrijging, de controle of de presentatie in kwalitatief of kwantitatief opzicht getuigt van een substantiële investering (artikel 5, lid 2), dient te worden beschouwd de natuurlijke of rechtspersoon die het initiatief heeft genomen om die databank te maken en het daaraan verbonden investeringsrisico heeft genomen.

De fabrikant van een databank heeft het recht om de volgende activiteiten met betrekking tot het geheel of een in kwalitatief of kwantitatief opzicht substantieel deel van de inhoud van de databank te verbieden:

1) opvraging: het permanent of tijdelijk overbrengen van de inhoud van een databank of een substantieel deel ervan op een andere drager, ongeacht op welke wijze en in welke vorm;

2) hergebruik: het aan het publiek ter beschikking stellen van de inhoud van een databank of een substantieel deel ervan, waaronder ook door verspreiding van kopieën, verhuur, online transmissie of in een andere vorm.

Redenen voor twijfel over de uitlegging van het Unierecht

[7] In het arrest van het Hof in zaak C-202/12 is geoordeeld dat [„]artikel 7, lid 1, van richtlijn 96/9/EG van het Europees Parlement en de Raad van 11 maart 1996 betreffende de rechtsbescherming van databanken [aldus] moet [...] worden uitgelegd dat in het geval van een onderneming die een dedicated metazoekmachine als die in het hoofdgeding online op internet plaatst, sprake is van hergebruik van het geheel of een substantieel deel van de inhoud van een door voormeld artikel 7 beschermde databank, aangezien deze dedicated metazoekmachine:

– aan de eindgebruiker een zoekformulier ter beschikking stelt dat in wezen dezelfde functionaliteiten biedt als het formulier van de databank,

- de zoekopdrachten van de eindgebruikers ‚realtime‘ vertaalt naar de zoekmachine van de databank, zodat alle gegevens van deze databank worden doorzocht, en
- aan de eindgebruiker de gevonden resultaten toont in de opmaak van haar website, waarbij de doublures tot één item worden samengevoegd, maar in een volgorde die is gebaseerd op criteria die vergelijkbaar zijn met die welke door de zoekmachine van de betrokken databank worden gebruikt om de resultaten weer te geven.[”]

[8] In punt 25 van dat arrest wordt verklaard dat [„]uit het verwijzingsarrest blijkt dat een dedicated metazoekmachine als die in het hoofdgeding niet beschikt over een eigen zoekmachine die andere websites doorloopt. Zoals in punt 9 van het onderhavige arrest is gepreciseerd, maakt zij voor de uitvoering van de zoekopdrachten daarentegen gebruik van de zoekmachines van de databanken die zijn opgenomen in de door haar aangeboden dienst. De dedicated metazoekmachine vertaalt immers de zoekopdrachten van haar gebruikers ‚realtime‘ naar die zoekmachines, zodat alle gegevens van die databanken worden doorzocht[”].

Verweerster in het hoofdgeding voert aan dat de door haar beheerde internetpagina, www.kurdarbs.lv, geen databankzoekopdrachten ‚realtime‘ vertaalt en dat deze voorzien is van haar eigen metazoekmachine.

[9] In de punten 39 en 40 van het [aangehaalde] arrest wordt uiteengezet dat [„]aangaande de in de onderhavige zaak relevante activiteit van de exploitant van een dedicated metazoekmachine als die in het hoofdgeding, te weten het online plaatsen van een dergelijke metazoekmachine die de daarin ingevoerde zoekopdrachten van de eindgebruikers vertaalt naar de zoekmachines van de databanken die zijn opgenomen in de door de metazoekmachine aangeboden dienst, moet worden opgemerkt dat die activiteit niet enkel inhoudt dat aan de gebruiker wordt meegedeeld welke databanken informatie betreffende een bepaald onderwerp bevatten[”].

[„]Het doel van deze activiteit is immers om aan iedere eindgebruiker een instrument te verschaffen waarmee alle gegevens in een beschermde databank kunnen worden doorzocht, en dus om toegang tot de volledige inhoud van die databank te verlenen langs een andere weg dan die waarin is voorzien door de fabrikant van die databank, waarbij gebruik wordt gemaakt van de zoekmachine van de databank en dezelfde voordelen bij het opzoeken worden geboden, zoals blijkt uit de punten 25 en 26 van het onderhavige arrest. De informatiezoekende eindgebruiker hoeft niet meer de startpagina of het zoekformulier van de website van de betrokken databank te openen om die databank te doorzoeken, aangezien hij de inhoud ervan ‚realtime‘ kan doorzoeken via de website van de dedicated metazoekmachine.”

De verwijzende rechter geeft in punt 1 van de onderhavige beslissing aan dat de door verweerster beheerde internetpagina websites vindt waarop openbaar toegankelijke informatie over vacatures wordt gepubliceerd en dat de gebruiker, die vacatures zoekt, via een hyperlink wordt doorgeleid naar de website waarop de gevonden informatie oorspronkelijk werd gepubliceerd. Door op de hyperlinks te klikken, bevraagt de eindgebruiker dus vanaf de [eerst]genoemde internetpagina de internetpagina van verzoekster, www.cv.lv, en de inhoud daarvan.

Aangezien de feiten van het hoofdgeding anders zijn, betwijfelt de verwijzende rechter of de door het Hof in zaak C-202/12 getrokken conclusies inzake de opvraging of het hergebruik van de inhoud van een databank door middel van andere vormen van transmissie relevant zijn wat betreft hyperlinks, een kwestie die nauw verband houdt met de uitleggingsproblemen met betrekking tot het hergebruik van een databank door middel van andere vormen van transmissie.

- [10] In punt 4 van de onderhavige beslissing neemt de verwijzende rechter de opmerkingen van verweerster op, volgens welke een onderscheid dient te worden gemaakt tussen de internetpagina en de databank, aangezien verzoekster alle informatie die zij beschikbaar wil maken voor de zoekmachines, in de vorm van metadata buiten haar databank heeft geplaatst, namelijk op haar internetpagina www.cv.lv., zodat de zoekmachines geen toegang hebben tot haar databank.
- [11] Krachtens de richtlijn betekent „opvraging” het permanent of tijdelijk overbrengen van de inhoud van een databank of een substantieel deel ervan op een andere drager, ongeacht op welke wijze en in welke vorm. Bijgevolg bestaat het uitleggingsprobleem erin, op basis van het begrip „opvraging” van de inhoud van een databank, een onderscheid te maken tussen [enerzijds] de metatags – zoals de informatie die door verzoekster zelf is gecreëerd om de opvraging van deze informatie door de internetzoekmachines mogelijk te maken – en [anderzijds] de inhoud van de databank. Derhalve rijst de vraag of de in de metatags opgenomen informatie die in de zoekmachine van verweerster wordt getoond een opvraging vormt van de gehele inhoud van een databank of van een substantieel deel daarvan op een andere drager, ongeacht in welke vorm, in de zin van de onderzochte richtlijn.
- [12] Volgens de verwijzende rechter kan de leer van de acte clair niet op de onderhavige zaak worden toegepast, aangezien de feiten van het hoofdgeding verschillen van die van het arrest van het Hof in zaak C-202/12. De verschillen worden uitgelegd in de punten 7 tot en met 12 van de onderhavige beslissing.
- [13] Gelet op de bovenstaande overwegingen heeft de verwijzende rechter twijfels over de uitlegging van artikel 7, dat is opgenomen in hoofdstuk III („Recht sui generis”), van de richtlijn van het Europees Parlement en de Raad van 11 maart 1996 betreffende de rechtsbescherming van databanken. Derhalve is de verwijzende rechter van mening dat het noodzakelijk is het Hof prejudiciële vragen te stellen.

[omissis] [verwijzing naar het nationale procesrecht]

Dispositief

Overeenkomstig artikel 267 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, [omissis] [verwijzing naar het nationale procesrecht]

besluit

de Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija het Hof te verzoeken om een prejudiciële beslissing over de volgende vragen:

- 1) Dient de activiteit van de verwerende partij, die erin bestaat de eindgebruiker middels een hyperlink door te geleiden naar de internetpagina van de verzoekende partij, waarop een databank met vacatures kan worden bevestigd, aldus te worden uitgelegd dat die valt onder de definitie van „hergebruik” van artikel 7, lid 2, onder b), van de richtlijn van 11 maart 1996 betreffende de rechtsbescherming van databanken, meer in het bijzonder onder het hergebruik van de databank middels een andere vorm van transmissie?
- 2) Dient de in de metatags opgenomen informatie die in de zoekmachine van de verwerende partij wordt getoond aldus te worden uitgelegd dat die valt onder de definitie van „opvraging” van artikel 7, lid 2, onder a), van de richtlijn van 11 maart 1996 betreffende de rechtsbescherming van databanken, meer in het bijzonder onder het permanent of tijdelijk overbrengen van de inhoud van een databank of een substantieel deel ervan op een andere drager, ongeacht op welke wijze en in welke vorm?

De behandeling van de zaak wordt geschorst in afwachting van een onherroepelijke uitspraak van het Hof.

[omissis] [verwijzing naar het nationale procesrecht]

[omissis] [ondertekeningen]